

מ"ת 5523/09/21 - משה עזרא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 5523-09-21 מדינת ישראל נ' עזרא
תיק חיצוני: 252203/2021

מספר בקשה: 20

בפני כבוד השופטת קרן וקסלר
מבקשים משה עזרא
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

ביום 5.9.2021 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו ייצור הכנה והפקת סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל. בתמצית, נטען כי המבקש הקים מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס וגידל בה 351 שתילים במשקל כולל של כ- 30 ק"ג.

ביום 13.9.21 הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

ביום 23.12.21 הודה המבקש והורשע בעובדות כתב האישום ובמועד זה הורה בית המשפט (כב' השופט מזרחי) על הסרת הפיקוח האלקטרוני. דיון טיעונים לעונש נקבע לחודש יולי 2022, על מנת שיוכן בעניינו של המבקש תסקיר שירות המבחן.

ביום 3.2.22 התרתי למבקש לצאת ממקום מעצר הבית, לצורך עבודה, בליווי ובפיקוח.

הבקשה שבפניי היא להתיר למבקש לנסוע עם זוגתו ואמה לחופשה בטורקיה, בין התאריכים 20.4.2022 ל- 25.4.2022.

בבקשה ובדיון בפניי נטען כי המבקש הינו צעיר, נעדר הרשעות קודמות, אשר הוכיח שהוא ראוי לאמון בית המשפט, שכן מאז שחרורו לא הפר את תנאיו המגבילים ולא נפתחו כנגדו תיקים חדשים; מדובר בנסיעה קצרה, למשך מספר ימים, והמבקש נכון להפקיד ערבויות כספיות שיבטיחו את חזרתו.

המשיבה מתנגדת לבקשה. נטען כי לאחר הרשעתו, חזקת החפות אינה עומדת למבקש, ונוכח העבירות בהן הורשע הוא

צפוי לעונש מאסר בפועל. מכל מקום, זו עתירת המשיבה. כן נטען, כי הכלל הוא שמי שהורשע בעבירות חמורות לא יצא מהארץ, אלא אם מדובר בעניין דחוף וחיוני.

דין הכרעה

המבחן המנחה לאיזון בין זכות נאשם לחופש תנועה לבין האינטרס הציבורי בקיום ההליך בעניינו הוא קיומה של אפשרות סבירה או חשש סביר כי יציאת הנאשם מהארץ תסכל את ההליך המשפטי נגדו. במסגרת בחינה זו ישקול בית המשפט, בין היתר, את נסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם וחומרתה, את חומרת העונש הצפוי לו, את השלב בו נמצא ההליך הפלילי ונסיבות אישיות, לרבות מטרת הנסיעה ומידת הפגיעה הגלומה במניעתה מן הנאשם (בש"פ 6834/19 רייבוך נ' מדינת ישראל [7.11.2019]; בש"פ 5474/14 מדינת ישראל נ' מאיר אוחנה [28.7.2014]; בש"פ 1035/20 מיכאל גנור נ' מדינת ישראל [23.2.2021]; בש"פ 1746/10 ניימן נ' מדינת ישראל - פסקה 16 [26.4.2010]).

בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות חמורות וטרם נגזר דינם, נפסק כי מדיניות שיפוטית נכונה היא כי שלא להתיר יציאתם מארץ טרם גזירת העונש, אלא אם כן מדובר בעניין דחוף ובפרט לצרכים רפואיים (בש"פ 6060/10 פלוני נ' מדינת ישראל [23.8.2010]; בש"פ 3004/15 פלונים נ' מדינת ישראל [5.5.2015]).

שיקול נוסף נוגע למסר החברתי היוצא מאת בית המשפט ולחשש לפגיעה באמון הציבור ובהרתעתם של עבריינים פוטנציאליים ולא רק לחשש מפני הימלטות מפני אימת הדין (ע"פ 3506/13 הבי נ' מדינת ישראל [5.11.2013]; ע"פ 5685/19 קנפלמכר נ' מדינת ישראל [19.9.2019]).

נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום, הקפדתי על התנאים המגבילים והיותו צעיר שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק. המבקש נטל אחריות על מעשיו, מוכן לשיתוף פעולה עם שירות המבחן ובנסיבות אלה, אני מוכנה להניח כי אין חשש שיימלט מאימת הדין.

הקושי בהיעתרות לבקשה נעוץ, לטעמי, בכך שהמבקש כבר הורשע בעבירות המיוחסות לו, שאין קלות, ובהיותו נתון בעת הזו בתנאים מגבילים ובהם פיקוח במהלך כל היממה, מעצר בית בשעות הלילה, ויציאה ממקום מעצר הבית, בעיקר לצרכי עבודה. כלומר, משמעות אישור הנסיעה לחו"ל הינה הפסקה זמנית של תנאים אלה.

עיינתי בהחלטות מותבים שונים, אשר נעתרו לבקשות דומות, אליהן הפנה ב"כ המבקש, אולם לא מצאתי כי יש בהן דמיון לענייננו.

במ"ת 134386-10-17 (שלום תל-אביב) בעניינו של טרטקובסקי ובמ"ת 33456-12-20 (שלום תל-אביב) בעניין פינטיוקוב, מדובר היה בנאשמים שאינם נתונים תחת תנאים מגבילים; במ"ת 28120-03-20 (מחוזי תל אביב) בעניין מלין מדובר במי שיציאתו מהארץ אושרה לצורך פגישה עסקית; במ"ת 349-11-20 (שלום פתח תקווה) בעניין זאנה, מדובר בהחלטה שניתנה בהסכמת המדינה, בעניינו של מי שנתון בתנאי מעצר בית לילי בפיקוח, שביקש לנסוע לאומן.

בענייננו, כאשר מדובר במי שהורשע וממתין למתן גזר דין, אשר נתון בתנאים מגבילים, בהתחשב בכך שמדובר בבקשה לנסיעה למטרת חופשה משפחתית, שלא מתוך צורך דחוף או רפואי, אני סבורה כי האינטרס בשמירה על אמון הציבור אינו עולה בקנה אחד עם אישור הנסיעה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

המזכירות מתבקשת לשלוח את ההחלטה לצדדים.